Redacțiunea, Administrațiunea, și Tipografia
Brașov, piața mare Nr. 30.

Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimet.

INSERATE se primesc la Administrațiune în Brașov și la următórele Birouri de anunciuri: în Viena: *M. Dukes, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks* Nachfolger; *Anton Oppelik, J. Dannebcr*, în Budapesta: *A. V. Goldbergerg, Eckstein Bernat*; în Bucuresci: *Agence Havas*, Succursale de Roumanie; în Hamburg: *Karolyi & Liebmann*.

Prețul inserțiunilor: o seriă garmond pe o colónă 6 cr. și 30cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă și învoială.

Reclame pe pagina a 3-a o seriă 10 cr. seu 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LIX.

„Gazeta" iese în fiă-care di.

Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șése luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.

Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șése luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la dd. colectori.

Abonamentul pentru Brașov
administrațiunea, piața mare, Târgul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe șése luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. seu 15 bani. Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 158. Brașov, Joi, 18 (30) Iulie. 1896.

Tactica adversarilor noștri.

Nu scim, câțî vor fi dintre Românî, carî sĕ fi urmărit cu atențiune și sĕ fi studiat serios tactica politică, de care se folosesc Maghiarii în raporturile lor cu noi.

Cât despre frații noștri din România, vom merge póte la sigur, décă vom dice, că în general ei nu s'au ocupat de acéstă cestiune. Diarele române de dincolo cu prea puține escepțiunî s'au mărginit până acuma de-a lua numai în zeflemea apucăturile de tot felul ale estremului șovinism maghiar dela noi.

Și totușî este multă metodă, este chiar sistemă în aceste apucăturî ale maghiarismului violent, carî constitue tactica politică, de care am făcut amintire.

Urmând principiului, că este bine și chiar necesar de-a cunósce și aprețiа tóte aptitudinele adversarului, trebue sĕ admitem, că în general politicianii maghiarî nu s'au dovedit ca rĕi tacticî politicî, mai ales în ce privesce esploatarea situațiunilor favorabile din cas în cas, deși trebue sĕ recunóscem de altă parte, că le lipsesce privirea largă și concepțiunea pĕtrundĕtóre a strategiei politice.

Favorisațî într'un mod cu totul estra-ordinar de împrejurările politice provocate de-o parte prin greșelele colosale ale guvernelor din Viena, de altă parte prin cunoscutele desastre militare dela 1859 și 1866, politicianii ungurî au sciut sĕ esploateze tóte momentele în favorul politicei lor, ce tinde la crearea unui stat național maghiar unitar prin centralisațiune.

Ei aveau sĕ lupte cu Curtea și cu Austriacii, dér aveau sĕ lupte și cu naționalitățile nemaghiare dinlăuntru și în deosebî cu Românii, carî pe lângă Croațî erau singurii, carî le puteau opune o seriósă resistență.

In lupta acésta spre a paralisa oposiția nóstră, tactica politică maghiară a fost și este condusă în primul plan de tendința și nisuința capitală de-a învrăjbi pe Românî *à tous prix* cu Curtea, în care puteau sĕ-șî afle un razim puternic dreptele lor revindicărî. Jocul le era într'atâta ușor, întru cât la Curtea nóstră Românii nu aveau de fapt nicî un representant, pe când ea se afla mereu încunjurată de puternica aristocrațiă maghiară.

Nu voim sĕ intrăm astădî în amĕnuntele situațiunei, ce ni-s'a creat prin uneltirile, carî au avut de scop de-a înstrăina cu totul Curtea de noi. Observăm numai, că tóte greșelele, și cele mai micî, ce s'au comis din partea unora dintre ai noștri în acéstă luptă neegală, au fost cu prisos esploatate de tactica politică maghiară, pe când nu putem susținé tocmai același lucru în ce privesce esploatarea din parte-ne a greșelelor sĕvĕrșite de escesele fanatismului de rassă maghiar.

Din contră am vĕdut, că chiar și resensul, ce l'au produs pretutindenî în străinătate sĕlbătăciile dela Turda, Oradea-mare, Arad etc., au fost în cele din urmă utilisate de contrarii noștri șoviniștî în favorul amintitei lor tactice. Marea mișcare de protestare din România, ce-a culminat în memorabilele meetingurî arangiate contra atrocităților dela noi, a fost înfățișată de ei, precum bine scim, ca mișcare cu caracter „daco-românist" și „irredentist".

Și până în diua de adî se continuă prigonirile politice la noi pe aceeași temă.

N'a ajutat nimic pentru a schimba acéstă situațiune nicî declarațiunea dela Iașî a guvernului Sturdza, nicî cele ce i-au urmat în direcția cimentării amiciției între statul român și monarchia nóstră.

Acum, în ajunul visitei monarchului nostru la Curtea română, șovinișții ungurî, nemulțămițî în fond cu acéstă visită, care, dic ei, va încuragia numai tendințele „agitatorilor românî", își dau tótă silința sĕ lovéscă éră în noi Românii ardelenî, presentându-ne, prin lățirea de scirî false și tendențióse, din nou ca „element destructiv". Românii ardelenî, dic ei, vréu sĕ se folosésсă de visita monarchului nostru în România spre a demonstra pentru „nisuințele lor dușmane Ungariei" și a turbura astfel festivitățile, cu carî va fi primit acolo Monarchul nostru.

Foile estreme șoviniste din Pesta își mai dau aerul de a lua în apĕrare chiar guvernul și statul român contra unor astfel de „turburătorî", căcî, dic ele, bunele raporturî ce esistă adî între monarchia nóstră și România ar eschide cu totul posibilitatea, ca politicî serioșî românî sĕ se ocupe de cestiunea nemulțumirei Românilor ardelenî.

Acésta mai are lipsă de dovadă și în genere este întrebare, décă tactica cea mai nouă a șoviniștilor maghiarî va puté prinde.

Noi sperăm, că nu.

Ministrul-președinte Sturdza la „exposiția milenară". Fóia semi-oficiósă maghiară „Kel. Ert." dela 27 Iulie n. c. publică următórea scie, care de sigur va produce mare sensațiă între Românii dela noi: „Ministrul-președinte român Dimitrie Sturdza a sosit astădî în Viena și va fi de față la prândul, pe care-l dă astădî în Schönbrunn ministrul de esterne conte Goluchowski. *La re'ntórcerea sa spre casă, ministrul-președinte al României va petrece câte-va dile în Budapesta, pentru ca sĕ visiteze esposiția nóstră*".

*

Cu privire la petrecerea ministrului-președinte Sturdza în Viena, unde a sosit dela Gastein, „Agenția Română" anunță, că contele Goluchowski a dat prândul, de care e vorba mai sus, *în onórea* primului ministru român în apartamentele din palatul imperial dela Schönbrunn, ce le locuesce în timpul de față ministrul de esterne austro-ungar.

CRONICA POLITICĂ.

— 17 (29) Iulie.

Cestiunea căsĕtoriei archiducesei *Maria Dorotea de Habsburg*, cu prințul frances **Filip de Orleans** i-a adus pe Ungurî în conflict cu propriile lor sentimente. Se scie, că Ungurii țin forte mult la archiducesa Maria Dorotea, fiica archiducelui Iosif, fiind-că — cum dic ei — „e născută pe pămênt unguresc, simte unguresce și e crescută unguresce". Din causa acésta Ungurii ar fi ținut mult, ca fiitórea păreche principară sĕ se cunune aicî în Ungaria. Dér acésta nu se póte, deóre-ce noua instituțiune a căsĕtoriei civile lovesce în sentimentele lor religióse, din care causă vor merge sĕ se cunune în Viena. Acésta îi supĕră pe Ungurî, dér n'au ce face. Archiducele Iosif, cum se vede, voesce cu tot-adinsul sĕ încungiure un conflict cu guvernul unguresc, care ar fi voit sĕ încheiă el însu-șî căsĕtoria prin ministrul Perczel orî alt „popă" cu eșarpă națională la pept. Archiducele Iosif ar fi putut, ce-i drept, sĕ useze de drepturile casei imperiale și regale, pentru a nu-șî supune fiica căsĕtoriei civile, dér pentru a nu face supĕrare guvernului și pentru a nu da ansă sĕ se dică, că nu respectéză legea, a hotărît sĕ se facă cununia tinerei părechî la Viena. Asta se face, cum se vede, pentru plăcerea Ungurilor și totușî Ungurilor li-se face mare neplăcere fiind că se întêmplă cununia pe pămênt austriac. N'ai ce-i face, — multe se fac pentru plăcerea domnialor, dér tóte totușî nu se pot face.

*

In **Austria** încă sunt forte agitate **mișcările electorale.** Nu este provincià și nu este partid, care sĕ nu se prepare pentru viitórele alegerî, ce vor fi în Octomvre și Noemvre c. Partida „liberală" dela putere, pe lângă tóte că șî-a formulat un nou program, nu prea are încredere în resultatul alegerei. Partidele conservatóre, în special însĕ antisemiții vienesî desvóltă cea mai mare energiă pentru a face, ca în noul parlament austriac ei sĕ pótă avé majoritatea. Lueger și alțî oratorî ai par-

---

FOILETONUL „GAZ. TRANS."

Femeia Română.

De *Carmen Sylva.*

I.

„Acéstă ființă nepătrunsă, numită femeie!" — 'mî spunea un om a cărui căsnicie era biblică și a cărui toțî copii erau virtuoșî, frumoșî și cumințî.

Ce ar dice el despre femeia română? Ea 'mî pare cea mai interesantă din Europa.

Nu trebue uitat, că ea derivă dintr'un amestec estra-ordinar de rasse.

Dacii, Românii, Pacinații, Goții, Celții, Slavii, Grecii au populat, pe rênd séu în același timp, aceste locurî, lăsând urme de esistența lor. Așa ve-țî vedea pe matróna română cu ochiul de vultur, cu trăsăturile regulate, alăturea de femeia slavă de o frumsețe viclénă și de credință încercată, alăturî de femeia greacă cinstită și curată, împreună cu femeia tătară puternică și rĕsbunătóre și de femeia celtică, poetică și superstițiósă, și printre ele tóte pe *parias* din India rĕmase *parias* și în Europa, țiganca cerșitóre și trențurósă, frumósă ca o statue séu ca o vrăjitóre înfricoșitóre în tot-déuna pitorescă.

Frumsețea femeei române a fost de mult timp vestită. Dér energia, curagiul și devotamentul sĕu nu se cunosceau, căcî istoria acestei țĕrî mai nu e cunoscută în Europa.

Și tocmai în istorie o găsim pe ea în întregime. Sĕ căutăm la cronicarî câte-va notițe asupra femeilor domnitóre, așa: principesa Calinichia, soția lui Radu Negru Basarab (1372) și mama lui Mircea, se ocupa cu opere evlaviόse. Ea înzestréză bisericele, zidesce mănăstrî, spitale și scolî.

Nora-sa Boiana, soția lui Mircea, e cântată încă în cântecele populare. Ea trecù Dunărea cu armata spre a scăpa pe soțul sĕu închis la Brusa de către sultanul Baizet. Ea ajută spre a se zidi în locurile cele mai pitorescî a părței ce se numea în streinătate Valachia, mănăstirile Cozia, Cotmeana și Tismana.

Principesa Clara, bulgară de origine și de religiune catolică, fù soția lui Alexandru Basarab (1320—1365). Ea lucrà din tóte puterile sale pentru unirea bisericilor de Rĕsărit cu cea de Apus, trimise bogate darurî bisericei Sf. Petru și fù lăudată prin o bulă de către Papa Urban al V-lea. Ea mărità pe fiica cea mai mare cu Strasimir, regele Bulgariei, și pe Anca, a doua fiică a sa, cu regele Simeon, Stareț al Serbiei. Ea nu încetà de-a le arăta cu stăruință necesitatea de-a reuni Bisericele, din nenorocire atât de despărțite.

Un veac mai târdiu vedem pe Vlad Vodă și pe soția sa părăsind tronul și călugărindu-se, zidind fia-care câte o mănăstire. La sfîrșitul veacului se repetă același lucru și vestita mănăstire Bistrița de pe Olt e intemeiată de domnitorul Barbu Basarab; princesa luà numele de Salomia. Tóte comorile, pe care le are acéstă mănăstire sunt datorite acestei evlaviόse princese.

Mama lui Ștefan-cel-Mare a ajuns legendară. Nu-i copil, care sĕ nu-i cunóscă istoria sa.

Ștefan-cel-Mare (1436—1504) domnul Moldovei purtà mai mult de cincî-decî de rĕsbóie și zidi mai mult de cincî-decî de bisericî. El fù un adevĕrat zid de apărare pentru creștinătate și intrà în tratărî cu Veneția și cu Papa pentru încheierea unui tratat ofensiv și defensiv contra Turcilor.

Maria, demna sa mamă, fù numită Olteanca, fiind-că se trăgea din familia Coloianu de peste Olt și Olteanca este între tóte femeile române vestită pentru energia sa. Se dice, că ea are în gură 24 de măsele. Maria avea doi frațî, carî cei mai instruițî ómenî de pe vremea lor, mai cu sémă în cestiile religióse.

După asasinarea soțului sĕu, ea rĕmase vĕduvă spre a-șî cresce pe cei patru și cele două fete ale sale. Ștefan era copilul sĕu iubit, eroul neînvins, rănit în tóte bătăliile și recăpătând tot-déuna puterî nouĕ. Odată, cu tóte acestea, Turcii îl îngrămădirà și-l urmărirà de aprópe până sub zidurile Cetăței Neamțului, în Nordul Moldovei.

El se lăsà învins de data acésta, bătù la pórta cetăței sale și cerù ca sĕ-i lege ranele. Dér îndĕrĕtul porței, resunà, aspru și puternic, glasul mamei sale: „Cine bate?

tidei sale cercetéză din Duminecă în Duminecă orașele din provincia și arangiéză meetingurĭ pretutindenea cu succes neașteptat, așa că e fórte probabil sĕ-șĭ și ajungă scopul.

*

„Neue fr. Presse“ a publicat o seriă de articolĭ de mare interes asupra **rolului Greciei în revoluția din Creta.** Étă cum apreţiéză cestiunea numitul ḑiar: Simpatia, cu care se urmăresc în Grecia evenimentele din Creta, este fórte naturală din punctul de vedere al înrudirei de rassă. Cât timp sprijinul ce se dă rĕscólei cretene se reduce esclusiv la iniţiativa privată a câtor-va persóne, séu cercurĭ întregĭ de populaţiune, nu se póte obiecta aprópe nimic faţă de manifestările patriotismului elenic. Acéstă judecată trebue sĕ sufere însĕ o schimbare, când s'ar dovedi, că însu-șĭ guvernul grecesc șĭ-a schimbat atitudinea, până acum atât de corectă, și că el ar fi acela, care alimentéză rĕscóla și pórtă cu Turcia, după faimósele pilde, un „rĕsboiŭ oficios“. O astfel de procedură va înstrăina nu numai Greciei, ci și luptătorilor cretenĭ pentru libertate, acea simpatiă de care s'au bucurat până acum în Europa, căcĭ pentru acésta vine, în prima liniă, în consideraţiune menţinerea păcii, ér nu strigătele de durere ale Cretenilor, orĭ cât de îndreptăţite ar fi ele. In multe locurĭ se observă o óre-care neîncredere cu privire la atitudinea Greciei, o neîncredere, care în parte a fost provocată printr'o campanie publicistică dusă cu neîndemânare. Trebue sĕ provóce însĕ îndoélă intenţiunile leale ale Greciei, când se respândesce din Roma, adecă din cercurile oficióse italiene, scirea, că *în timpul din urmă s'au înlesnit de repetite orĭ transporturĭ secrete de arme și muniţiune pentru insurgenţii din Creta.* Astfel de transporturĭ se pot face *numai cu tolerarea*, décă nu *și cu înţelegerea guvernului grecesc*“....

Ei mint și ei desmint.

Faţă cu scirea rĕspândită de foile ungurescĭ, că cu ocasiunea mergerei monarchului nostru în România, „Valahii ardelenĭ“ ar avé de gând sĕ-i presente un memorand, corespondentul din Budapesta al ḑiarului „Pol. Corr.“ face următórele observaţiunĭ rĕutăciose și caracteristice tot-odată:

Judecând după disposiţiunea, ce domnesce aḑĭ în cercurile agitatorilor dacoromaniștĭ, așa se vede, că „cestiunea ardeleană“ în România a pierdut mult din puterea atractivă și din popularitatea ei. Nicĭ „irredentiștii“ din Ungaria nu se prea animéză pentru planul unei demonstraţiunĭ pe timpul visitei regelui, deóre-ce nu este nicĭ o șansă, ca în actuala disposiţiă a României sĕ se alăture cine-va la demonstraţiune. Bunele raporturĭ, ce esistă aḑĭ între monarchia nóstră și România, esclud în mod direct posibilitatea, ca un politic român serios sĕ se ocupe cu așa numita cestiune ardelenéscă. Disposiţia de aḑĭ a României nu este favorabilă pentru realisarea planului privitor la memorand și peste tot nu este favorabilă pentru discutarea cestiunei amintite“.

Acéstă scire o produc tóte foile budapestane, ce ne-au sosit astăḑĭ.

*

„*L'Indépendance Roumnine*“, revenind asupra scirei de mai sus, face următórele observărĭ:

„Nu putem în de ajuns regreta, că unele ḑiare din Budapesta s'au făcut ecoul unor informaţiunĭ rĕutăciόse și absurde. Astfel, „Magyarország“ afirmă, că Românii din Transilvania vor profita de sosirea în România a Majestăţei Sale Impĕratului pentru a'i presenta un Memorandum conţinênd plângerile lor. Se adaugă în acelașĭ timp, că guvernul nostru vré sĕ ia mĕsurĭ preventive; el ar împiedica intrarea în România a Românilor de dincolo de Carpaţĭ și ar expulsa pe toţĭ cei suspecţĭ dintre cei aflătorĭ în Bucurescĭ.

Cedem, că amândouĕ scirile sunt false. Nu suntem nicĭ decum amicii d-lui Sturdza, dér nu putem crede, ca el sĕ fiă decis a reîncepe era expulsărilor. Acésta ar fi o politică din cele mai rele și în ajunul augustei visite ar fi mai mult decât o greșeală.

In acelașĭ timp nu putem admite, că Românii de dincolo de Carpaţĭ, carĭ trăesc printre noi, pot avé atât de puţin tact și iubire pentru patria lor adoptivă încât sĕ turbure călĕtoria Suveranului lor printr'un act, care fórte natural dincolo de graniţă, n'ar avea aci nicĭ o raţiune de a fi.

Supușii M. S. Impĕratului Francisc Iosif n'au dreptul sĕ adreseze plângerile lor, cât de legitime ar fi, decât Suveranului lor, în Imperiul Sĕu. In România, Impĕratul Francisc Iosif e óspetele nostru, și óspetele României trebue sĕ aibă putinţa d'așĭ consacra tótă vremea pentru a cunósce ţéra nóstră și poporul nostru.

Mileniul unguresc în lumină germană.

Pe ḑi ce merge apar în străinătate articule de ḑiare, broșurĭ etc. asupra faimosului mileniu unguresc. Afară de pressa străină subvenţionată de alianţa israelită universală, aprópe tóte ḑiarele au luat posiţiă faţă de șoviniștii maghiarĭ, carĭ nu se genéză acum, la finele veacului al 19-lea, sĕ-șĭ mascheze atât de prost, veleităţile lor absolutiste și tendinţa destrugĕtóre de maghiarisare, carĭ arată în destul, de ce soiŭ este „liberalismul“ pionirilor culturei în Orient.

De astă-dată ne-a căḑut în mână o broșură publicată în München de scriitorul german Henric *Wastian.* Titlul acestei broșurĭ este „*Ungarns Tausendjährung in deutschem Lichte*“ și conţine un bogat material.

In prefaţă, ḑice autorul, că opul sĕu nu e îndreptat în contra statului și a poporului maghiar, ci în contra Jidano-Maghiarilor, și face un călduros apel la Germanii adevĕraţĭ, ca sĕ ia posiţiă în contra acestei stărĭ de lucrurĭ.

Dăm aicĭ câte-va pasage mai marcante din acéstă broșură:

„Maghiarii trebue sĕ sĕvêrșéscă încă multe fapte marĭ și nobile, căcĭ dealtmintrelea istoria omenirei va încadra în doliu anul, în care ei au venit prin Muncacĭ în șesurile Ungariei. Décă ar fi rĕmas în stepele lor dela Marea Neagră, atuncĭ Ungaria s'ar fi desvoltat ca de es. Boemia...

....Istoria maghiară vorbesce numai despre aventurĭ de răpire. Principiul „*Si fecisti, nega*“, se repetă de multe-orĭ în istoria maghiară. Așa s'au negat tóte asupririle nemăghiare....

Autorul descrie apoi pe larg istoria Ungariei și lunga seriă de asuprirĭ, precum și mijlócele de maghiarisare a popóreler nemaghiare, apoi asupra mileniului se esprimă astfel:

Sĕ lăsăm Maghiarilor plăcerea sĕ viseze despre mărirea lor trecută și viitóre prin cărările parcului esposiţiunei lor cu castelele sale de lemn și cu halele sale de sticlă, la sunetele ameţitóre ale musicei ţigănescĭ; totușĭ însĕ trebue sĕ le spunem, că cele $7^1/_2$ milióne Maghiarĭ, inclusive Jidanĭ, nu fac nicĭ măcar jumĕtatea poporaţiunei translaitane ($17^1/_2$ milióne) și că influinţa lor politică și puterea lor rĕsboinică valoréză numai în legătură cu Austria. Ungurii suferă, ca Norvegienii, Irlandesii, și alte popóre de-o prisosinţă de simţ naţional, care îi orbesce cu totul în privinţa realei lor importanţe în concertul popórelor europene. Cât de puţin cântăresc Maghiarii în cumpĕna etnografică, se póte vedé din aceea, că nimenĭ nu pricepe limba lor în afară de frontieră și nicĭ nu simţesc necesitatea de a-o învĕţa. Astăḑĭ, când e vorba sĕ poseze ca amabilĭ faţă de străinătate, au ţinut de cuviinţă sĕ facă o scriere festivă în limba germană...

Vorbesce apoi pe larg de legea de naţionalitate din 1868 ḑicênd între altele:

In orbirea lor naţională privesce renegarea naţionalităţii proprii la popórele nemaghiare ca o faptă „patriotică“, ba chiar ca o „datorinţă“ și prin acésta vatămă cu brutalitate la concetăţenii lor tocmai aceleașĭ sentimente, pe carĭ la ei le declară de sfinte.

Acéstă broșură e îndreptată și în contra acelor Germanĭ „liberalĭ“ din Viena, carĭ au visitat esposiţia din Budapesta, adecă minoritatea germăno-jidană din consiliul comunal al Vienei.

SCIRILE ḐILEI.

— 17 (29) Iulie.

Pregătirĭ pentru primirea împĕratului Francisc Iosif în România. După cum comunică ḑiarele de dincolo, pregătirile de primire la Sinaia le face prinţul Dimitrie Ghika, prim-efor al Spitalelor Civile, împreună cu primarul local; e vorba sĕ se constitue un comitet sub președinţia prinţului, care sĕ alcătuéscă un program despre serbările ce se vor da. In capitală Austriacii și Ungurii au format deja o societate în vederea visitei, Impĕratului, hotărênd sĕ se întrunéscă cel puţin de douĕ-orĭ pe sĕptămênă. Societatea a ales deja un comitet cu însărcinarea, de-a alcătui programul primirei. Acest comitet a decis deja ca pentru eternisarea memoriei acestei visite sĕ creeze prin colecte o mare fondaţiune, din ale cărei venite sĕ ajute pe elevii sĕracĭ austriacĭ și ungurĭ.

—o—

Un prinţ ca preot. Dumineca trecută a fost hierotonit ca preot *Maximilian*, prinţul regal al Saxoniei, despre care am scris la timpul sĕu, că cu trei anĭ înainte s'a aplicat la studiul teologiei. La serbarea hierotoniei a fost de faţă și tatăl sĕu, prinţul regal George, cum și ceilalţĭ membri ai familiei domnitóre și întreg corpul oficeresc. Consacrarea s'a oficiat prin episcopul Wahl din Dresda. Papa a felicitat printr'o scrisóre pe tinerul preot-prinţ care îndată după hierotonire a oficiat primul serviciu diviu. In familia prinţului e desvoltat sentimentul religios în mĕsură fórte mare, ceea ce dovedesce și împrejurarea, că mama prinţului Maximilian a întrat de curênd ca călugăriţă într'o mânăstire.

—o—

Procesul socialiștilor din Budapesta, carĭ cu ocasiunea meetingului ţinut astă-primăvară sub președinţa lui Ugron, se încăeraseră cu poliţia, spărgându-șĭ unii altora capetele cu prăjinele strindardelor dela exposiţiă, — a ajuns sĕptĕmâna trecută la tribunal. Acesta însĕ *a respins* simplamente plângerile muncitorilor înaintate contra poliţiei, pe cuvênt, că întrevenirea poliţiei a fost necesară „după cum o dovedesce și imprejurarea, că ḑece indiviḑĭ au fost arestaţĭ.“ Contra acestei sentinţe apĕrătorul muncitorilor a înaintat recurs la Curiă. In recurs se ḑice între altele: Poliţia, ce-i drept, a arestat ḑece muncitorĭ, fiind-că așa i-a plăcut și mai ales fiind-că a avut puterea de a-i aresta. Décă ar fi avut publicul acéstă putere, ar fi închis nu ḑece poliţiștĭ, ci întreg aparatul poliţienesc.

Ce străin cere sĕ intre aci? Fiul meu nu întră la mine învins, el móre apărându-șĭ moșia!“. Ștefan, rusinat, sună din corn, adună încă odată trupele sale împrăștiate și dă vestita bătaie dela Rĕsboenĭ (1476).

S'au vĕḑut mame de acelașĭ caracter în timpul celui din urmă rĕsboiŭ, dela 1877, trimiţêndu-șĭ peste Dunăre pe fiiĭ lor desertorĭ din armată, în gura tunurilor dela Plevna.

Viéţa fiicei lui Ștefan-cel-Mare, Elena, fù din cele mai agitate. Ea duse cu sine în Rusia o inimă caldă, o dragoste arḑĕtóre pentru noua sa patrie și o blândeţă îngeréscă, care nu se desminţi nicĭ în cele mai crude întêmplărĭ, prin care ea trecù. Ea fù măritată la Moscova cu moștenitorul tronului Ioan, fiiul lui Ioan al III-lea. Dér cu tótă marea iubire ce o avea Ţarul, socrul sĕu, pentru ea, precum și pentru fiul lor Dimitrie, ea avù de suferit cele mai crude persecuţiunĭ din partea Sofiei, femeia a doua a Ţarului și nepóta lui Constantin Paleologul, cel din urmă împĕrat al Bisanţiului.

Sofia era furiósă, vĕḑênd că nu póte ocupa tronul fiul sĕu Vasile și făcù tot ce-i stătu prin putere pentru a putea desmoșteni pe Ioan, soţul Elenei, dér nereușind, ea puse pe un medic italian, maestro Leone ca sĕ-l otrăvéscă. Deși se sciù cine e autorul crimei, nimenĭ nu îndrăsnì sĕ'l denunţe și intrigele împĕrătesei Sofia ajunseră din ce în ce mai puternice, cu tot dispreţul sĕu pentru Rușĭ și dragostea sa vădită pentru Grecĭ, de care ea se încunjura esclusiv, pe când virtuósa Elena vieţuia în mijlocul poporului sĕu și se identifica cu el.

Cu tóte acestea, complotul făcut de Sofia pentru a ucide pe tênĕrul Dimitrie, fiul Elenei, a detrona pe Ţar și a proclama pe fiul sĕu de împĕrat fù descoperit, ér Sofia aruncată în închisóre, principalul conspirator decapitat și Dimitrie incoronat și proclamat moștenitorul tronului moscovit.

Dér un an abia după aceia, Sofia și-a recâștigat tótă influenţa și-a obţinut dela Ţar a se ucide partisanii lui Dimitrie, proclamând pe fiul sĕu Vasile, mare duce de Novgorod și de Pascov. Fără nicĭ un motiv cunoscut, Ţarul aruncă în închisóre pe nora sa Elena și puse pe nepotu-sĕu în lanţurĭ, în luna lui Aprilie 1502; în acelașĭ timp declară pe fiul sĕu Vasile moștenitorul tronului.

Pe nenorocita Elenă o declară eretică și ea murì în 1504, în vêrstă de 40 de anĭ, în mijlocul celor mai crude persecuţiunĭ ale amicilor sĕi, din care mulţĭ fură arșĭ pe piaţa publică. Mórtea Elenei făcù pe Ţar sĕ vină la alte sentimente și în timpul agoniei lui, chemà pe Dimitrie, 'i cerù ertare și-i lăsă lui coróna. Dér îndată ce Ţarul a murit, Vasile aruncă pe Dimitrie într'o închisóre îngrozitóre, unde muri după 4 anĭ de martir, în vêrstă de 25 de anĭ.

O viaţă fórte interesantă este aceia a blândei princese Despina Miliţa, fiica lui Brancovicĭ, despotul Serbiei, care se însoţi cu evlaviosul domnitor al Valachiei, Neagoe Basarab, ea fù de o mare evlavie, ca și soţul sĕu, copilul iubit al Bisericei. Ei făcură darurĭ la tóte locurile sfinte, în ţéră la ei, în Transilvania Moldova, la Athos, Constantinopol, Sinaia, Erusalim.

Neagoe a început zidirea vestitei bisericĭ Curtea de Argeș, unde legenda spune, că meșterul Manole, architectul, zidi pe femeia sa viuă și care biserică a fost restaurată în tótă splendórea sa sub domnia regelui Carol de către d. Lecomte de Nouy.

Edificiul devenea extra-ordinar de frumos, dér étă că banii lipsesc și pentru a înlătura punerea de dărĭ nouĕ peste ţéră stórsă prin rĕsbóie, d-na Despina Miliţa oferi odórele sale ḑicênd: „Nu voiesc ca lacrimele femeilor sĕ ude petrele bisericei nóstre“. Ea continuà opera bărbatului sĕu, chiar după mórtea lui, împreună cu fiica sa Ruxanda și cu ginerele sĕu, domnitorul Radu dela Afumaţĭ. Ea, în vĕduvia sa, a avut durerea de a vedea pe fiul sĕu Teodosiu detronat și asasinat și ea însă-șĭ a trebuit sĕ se refugieze în Transilvania, când la Sibiiu, când la Brașov. O fată a ei se mărita cu Ștefăniţă, domnul Moldovei și nepotul lui Ștefan cel Mare.

Intr'o frumósă mănăstire, Ostrov, intemeiată de ea se găsesce mișcătorul tablou al Maicei Domnului, ţinênd pe ge-

Un nou împrumut va contracta orașul Budapesta în sumă de *50 milióne florenĭ*. Primarul Budapestei a și intrat în tratărĭ cu representanții diferitelor băncĭ. Imprumutul va fi emis în Septemvre, orĭ Octomvre a. c.

—o—

Un incident în senatul italian. Din Roma se telegrafézĕ, că în 27 Iulie, când se începuseră desbaterile asupra proiectului pentru înființarea unui comisariat regesc în Sicilia, un om de pe galeriă, cu numele Simone, aruncă o scrisóre în sală. Scrisórea era adresată ministrului de justiție, care era rugat ca sĕ se intereseze în causa unui proces de moștenire, care-l privia pe Simone. Ce-i drept, Simone a fost dat afară din sală, dér scopul totușĭ și l'a ajuns, căcĭ cel puțin a isbutit sĕ deștepte interes față cu causa sa de proces.

—o—

Reformă la depunerea riguróselor din medicină. La depunerea acestor riguróse, după praxa de până acum, nu era luată în considerare și scóterea dinților și celelalte operațiunĭ împreunate cu acésta. Ministrul unguresc al instrucțiunei publice a ordonat însĕ acum, ca cu începutul anului scolar viitor sĕ se introducă și operațiunile de dentist între obiectele de esaminare la depunerea riguróselor din medicina chirurgicală.

—o—

La congresul internațional de antropologie, ce se va ținé în Elveția, România va fi representată prin d-l Dr. *Petrino*.

—o—

Șahul persieĭ în Europa. Noul șah al Persieĭ, Muzaffer-Eddin, va face în anul viitor o călătoriă în Europa. El va visita curțile europene, mergênd mai întâiŭ la Țarul Nicolae II al Rusieĭ.

—o—

Un Român omorît de un Jidan. Luĭ „Kolozsvár“ i-se scrie, că în comuna *Ineu*, comit. Solnoc-Dobéca, păstorul Vasilica Danciu s'a certat în nóptea de 23 l. c. cu fiul stăpânului sĕu, Abrahám Markovics, din causa hraneĭ rele. Abrahám a lovit pe păstorul Danciu cu o săcure în frunte, de-asupra ochiului stâng, străbătând săcurea până în creerĭ. Nenorocitul păstor numai decât a căḑut la pământ fără simțirĭ, ér în nóptea de 24 l. c. a și murit. Sĕlbaticul jidan, Abáhám, care e numai un băetandru de 16 anĭ, a fost prins de gendarmĭ și escortat la judecată de cerc din Lăpușul unguresc.

—o—

O furtună grozavă s'a descărcat în 23 l. c. asupra comunelor Jobuc (Zsobok) și Faraș (Farnas) din comitatul Cojocneĭ. Apa a inundat tóte stradele din comune, a dĕrîmat mulțime de case, așa că ómeniĭ se refugiau pe coperișele și prin podurile caselor. Ceea ce a rĕmas cruțat de inundația, a fost nimicit de grindină, care era de mărimea ouĕlor de găină, acoperind tot hotarul și devastând cu desĕvîrșire sĕmĕnăturile. In așa mĕsură cădea grindina, încât era imposibil sĕ pótă vedé omul mai departe ca 3—4 pașĭ. Pe lângă acésta a mai suflat și un vênt puternic, desrădĕcinând arborĭ secularĭ. Paguba este socotită în comuna Jobuc la 50—60 mii, ér în Faraș la 30—40 mii fl. Vicișpanul a fost la fața locului și a împărțit comunelor devastate câte 500 fl. din cassa comitatului. Locuitorii comunelor, pe cât scim, sunt Maghiarĭ.

—o—

Concert. Musica orășenéscă va concerta mâne în 30 l. c. la otel „Pomul verde“ cu următorul program: 1) Tö ök indulo de Varó Gerö. 2) Ouv. zu Orpheus de Offenbach. 3) Orient Rosen, vals de Ivanovicĭ. 4) Es var einmal, Lied an d. Op. Iabuka de S. Strauss. 5) *Romana* fantasiă de Seidemann. 6) Berliner Kinder, vals de Hartmann (nou). 7) *Dormiai*, de Villaeross. 8) Für lustige Leute, potpouriu de Komzak. 9) Persische Schahvache de Giese. 10) Militair Revue, marș de Czibulka. Inceputul la 8 óre séra. Prețul de intrare 30 cr.

Notițe din istoria scólelor nóstre medii.

III.

Edificiul pompos al gimnasiului nostru a început a se zidi la 1851, când însu-șĭ episcopul *Andreiŭ Șaguna* a sĕvĕrșit în ḑiua de 17 Septemvre a acelui an punerea pietrii fundamentale, care ḑi fiind aceea a sfintei Sofiĭ, noul edificiŭ și scólele de sub acoperemêntul eĭ s'au pus sub patronajul acesteĭ sfinte a bisericeĭ nóstre.

La 1871 s'a mărit edificiul gimnasial cu aripa sa de sud.

Edificiul gimnasiului este situat în fața unei piețe marĭ deschise, care servesce ca teren de joc pentru școlarĭ, pe unul dintre locurile cele mai frumóse ale orașului nostru, numit „Gróver“. El constă dintr'un parter înalt și un etagiŭ, și numai la centru, unde se află sala festivă, are douĕ etagiurĭ. Fațada măréță a edificiului are 52 de ferestri marĭ cătră piață și 3 portale. Numĕrul total al încăperilor din edificiul gimnasiului este de 36, dintre carĭ astăḑĭ 8 încăperĭ servesc de cancelarii (direcționale, eforiale și profesorale), 2 ca locuință pentru pedel, ér 7 pentru diferitele colecțiunĭ de mijlóce de învĕțământ și bibliotecă; e o sală mare festivă și restul de 18 sale servesc ca sale de învĕțământ pentru cele 8 clase gimnasiale, 4 reale și 4 primare de băețĭ (cu douĕ clase paralele). — Fațada principală a edificiului are 72 metri în lungime.

Școla comercială, sala de desemn și biblioteca școlarilor se află plasate într'un edificiŭ învecinat, pus la disposiția școlelor nóstre de cătră parochia Sfîntului Nicolae din Scheiŭ-Brașov.

Ce privesce *frecuența școlarilor*, numĕrul abiturienților, carĭ au făcut la gimnasiul nostru esamenul de maturitate în restimpul dela 1866 până la 1895, se urcă la 357.

Numĕrul absolvenților școlei comerciale dela 1872—1895 (inclus.) este de 182, ér al celor, carĭ au absolvat în acest restimp școla reală inferióră, de 295.

Ce privesce *salarisarea corpului profesoral* însemnăm următórele.

Salarul profesoral la început până la anul 1860 a fost de 500 fl., ér pentru director un adaus de 100 fl.; cea mai mare parte a profesorilor ședea în edificiul gimnasiului; alte emolumente nu erau. La anul 1860 profesorii primesc la salarul lor ordinar un adaus de 200 fl.

La anul 1862 se sistemiséză salarele cu 800 fl. și 900 fl., fără alte emolumente. La anul 1881 se sistemiséză din nou salarele cu 700 fl. pentru anul prim de serviciŭ, cu 800 fl. după anul al doilea și 900 fl. după mai mulțĭ anĭ, stabilindu-se pentru prima-dată cuincuenii de câte 50 fl.

După 4 anĭ, la 1885, în fine se sistemiséză și banii de cuartir, ce-au lipsit până acum, stabilindu-se pentru 11 profesorĭ mai vechĭ câte 170 fl., ér pentru 9 profesorĭ mai tinerĭ câte 130 fl. pe an.

La 1892 se mai face o sistemisare provisorică asigurându-se profesorilor suplențĭ un salar de 800 fl., profesorilor provisorĭ de 900 fl. și banĭ de cuartir pentru primii 10 anĭ de serviciŭ 150 fl., pentru următorii 10: 170 fl. și pentru ultimii 10 de câte 200 fl. pe an.

Sistemisarea ultimă s'a făcut în anul 1894 astfel: Salar de profesor definitiv 1200 fl. + cuincuenalii de câte 100 fl. și banĭ de cuartir peste tot de 200 fl. Adaus pentru directorul școlelor medii s'au sistemisat 300 fl., ér banĭ de cuartir 300 fl. Profesorii suplențĭ au 800 fl., ér cei provisorĭ 900 fl. fără alte emolumente. Macsimul competinței unui profesor aḑi decĭ este de 1900 fl., ér pentru director 2300 fl.

Aceste date ne arată cum, mulțămită interesului viu al forurilor nóstre administrative, salarisarea profesorilor a ținut pas cu esigențele timpului și în decurs de 35 de anĭ s'au întreit și împătrit beneficiile profesorilor...

(Va urma.)

Convocare.

Adunarea generală a despărțĕmêntului XXI (Năsĕud) al Asociațiunei transilvane se convócă pre 16 August n. c. în *Rodna vechiă*.

Programa: 1) La 8 óre liturgia în Biserica parochială română. 2) La 10 óre deschiderea adunăriĭ. 3. Raportul general al comitetului despre activitatea sa și starea cassei despărțĕmêntului. 4) Alegerea unei comisiunĭ pentru censurarea raportului și a socotelelor cassei și a altei comisiunĭ pentru înscrierea de membrii și încassarea de taxe. 5) Disertațiune. 6) Alegerea a 2 representanțĭ la adunarea generală a Asociațiunei, ce se va ținé în acest an la Lugoșiu. 7) Desemnarea locului pentru viitórea adunare generală. 8) Eventuale propunerĭ anunțate în scris cu 3 ḑile la comitet. 9) Inchiderea ședințeĭ.

Din ședința comitetului despărțĕmêntului XXI, ținută în Năsĕud la 26 Iulie 1896.

Dr. Ioan Popŭ,
dir. desp.

Producțiunĭ și petrecerĭ.

Petrecere de véră, va arangia inteligența română din *Reghin și jur* Lunĭ la 10 August n. 1896 în Sala de véră a promenăḑii din loc. Venitul curat este destinat în favorul fondului înființădeĭ reuniunĭ de femei în Reghin.

Comitetul aranjator: președinte: Patriciu P. *Barbu*; vicepreședințĭ: Ioan *Neamțiu*, și Part. *Barbu*; secretar: Emil Tărnăvean, cassar: Dem. Racoțan. controlor Iuliu Vețan,

Inceputul la 7 óre séra. Intrarea: de persónă 1 fl., de familie până la 3 membri 2 fl., dela 3 membri în sus 3 fl. Oferte marinimóse se primesc cu mulțămită și se vor chita pe cale ḑiaristică.

*

Măiestrii cojocarĭ din *Lugoș* aranjéză o Petrecere de joc Sâmbătă în 1 August n. c. în grădina hotelului „Concordia“ *Comitetul aranjator*. Inceputul la 8 óre séra. Intrarea: De familiă 1 fl. 20 cr., de persónă 50 cr. La cas de timp nefavorabil petrecerea se va ținé Duminecă în 2 Augst n. c. Venitul curat e destinat pentru: Asociatiunea transilvană“ Ofertele marinimóse se vor cuita cu mulțămită pe calea ḑiaristică. Cassar: Mihai Popovicĭ cojocar în Lugoș.

SCIRĬ ULTIME.

Viena, 28 Iulie. Țarul Nicolae al Rusiei și Țarevna vor sosi aicĭ în 27 August diminéța, venind direct dela Petersburg cu tren separat. Pentru a pregăti primirea lor, monarchul se va re'ntórce din Ischl la 25 August.

Paris, 28 Iulie. „Nord“ anunță din isvor autentic, că visita Țarului Rusiei la Paris este definitiv hotărîtă.

Literatură.

Amicul Progresului Român revistă agricolă, industrială, comercială și scientifică, apare de două orĭ pe lună, în Bucuresci (strada Țeranilor Nr. 140) redactată de un comitet în frunte cu d-l I. Nancovicĭ, director, fondator și proprietar. Numĕrul 61, anul III a apărut cu următorul sumar: Convorbirĭ sciințifice.—Micĭ industrii nebăgate în sémă (cu 1 ilustrațiune). Sciința și Psihologie. — Cum luptăm cu mórtea. Sciinte naturale.—Locustele. Cronica generală.—Chestiunea Alcoolului. Cronica agricolă.—Agricultura.—Cultura sfeclei — Despre originea plantelor cultivate. — Sciința și practica în agricultură.—Mașinele agricole etc. Lăptăria.—Crescerea vitelor. —Avicultura.—Apicultura.—Silvicultura. — Piscicultura.—Industriile naționale.—Banca industrială.—Progresul învĕțĕmêntului industrial în România. Comerciu.—Cure Balneare și Climaterice.—Convorbirĭ medicale. —Visurile. — Simtomele de Ramolismentă. Consilii practice.—Diverse sfaturĭ din experiență. Scirĭ industriale.—Bibliografii.

Prețul în România pe un an 30 lei de lucs, simplu 15 l. In străinătate lux 16 50 fl., simplu 9 fl. Abonamentele trebue plătite înainte și se încep dela Nr. 1 al fiă-cărui an.

DIVERSE.

Un covor de pe timpul luĭ Alexandru cel mare. Un oficer grec în reservă, care a făcut de curênd o escursiune pe muntele Athos, a aflat în mânăstirea „*Esfigmenos*“, de pe muntele Athos un covor de mare însemnătate istorică. Călugării de acolo îl și păzesc cu mare grijă în mânăstire. Covorul este mare de 5 metri pătrațĭ, în mijlocul luĭ este frumos desemnat Minerva, Hercule și lupta luĭ. După informațiunile date de călugărĭ, covorul e de pe timpul luĭ Alexandru cel mare, séu al vre-unui urmaș nemijlocit al luĭ. Un turist englez înainte de asta cu câteva sĕptĕmânĭ a promis 30,000 funțĭ englezĭ pentru acel covor, însĕ nu l'a căpătat.

Obiceiurĭ de-ale femeilor egiptene. Femeile egiptene se scaldă de mai multe orĭ pe ḑi în apă căldicică și acésta o fac spre a-se îngrășa. Ele mânâncă și béu în bae. Mâncarea lor se compune din o supă de pasĕre cu migdale, alune séu alte fructe. După ce au mâncat de vre-o patru orĭ la câte-o jumĕtate de cés din acea supă li-se dă o găină întrégă. Apoi damele es din bae și servitórele le ung pe cap cu uleiu mirositor. Inainte de culcare femeile mănâncă nisce fructe în felul prunelor și béu un fel de sirop forte dulce. Cu chipul acesta de viéță, femeile egiptene devin rotunde și grase după gustul cavalerilor din țéra Faraonilor.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**

Redactor responsabil **Gregoriu Maior.**

---

nunchii sĕĭ pe Isus mort și dedesubt Despina ținênd în brațe pe fiul sĕu Teodosiu cu următórea inscripțiune: „Primesce, Dómne, în împĕrăția ta ceréscă pe robul tĕu Teodosiu“. Se vĕd la Curtea de Argeș, la Crusedol în Serbia, la Dioiani și în museul din Viena, vestminte bisericescĭ brodate de evlaviósa princesă.

Dómna Elena, soția luĭ Petru Rareș, domnul Moldovei, era fiica luĭ Heraclide, din familia vestitului Lazăr al Serbieĭ, care bătuse pe Turcĭ în câmpul Mierlei, la 1389.

Ea era fórte cultă și scria în mai multe limbĭ. Când soțul sĕu fŭ detronat de cătră Sultanul Suliman și silit a se închide la Ciceu, fuga Dómnei prin munțĭ pentru a întâlni pe soțul și pe copiii sĕĭ, a rĕmas legendară și scrisórea sa cătră Sultan a ajuns istorică. Acéstă scrisóre era așa de mișcătóre, că îmblânzi inima Sultanului, care redădu tronul luĭ Petru Rareș.

Fiica sa, Ruxanda, se mărită după Alexandru Lăpușneanu cel Crud, care-ĭ presintă patru-ḑecĭ de capete de boerĭ pe o masă. Cu toțĭ nervii sĕnĕtoșĭ ce erau în acele timpurĭ, tînĕra Domniță leșină în fața acestei priveliștĭ.

Sora-sa, dómna Kiajna, deveni soția luĭ Mircea și dómna vestită a Valachiei, care apără cu sĕcurea în mână pe fiul sĕu minor contra boerilor revoltațĭ.

Ruxanda era sĕ se mărite întâiŭ după un óre-care Joldea, destinat a ajunge Domn. Dér Alexandru Lăpușneanu chemă în ajutor armata leșéscă, scóse ochii luĭ Joldea și-i răpi și tronul și logodnica. Cruḑimile sale fură nenumĕrate, el domni cu tóte acestea și tocmai cu ajutorul acestor cruḑimĭ, în douĕ rêndurĭ și în sfîrșit fu otrăvit. Nu s'a putut dovedi nicĭ-odată, că soția sa ar fi fost complice la acéstă faptă. Ea făcŭ în adevĕr multe darurĭ pe la mânăstirĭ, dér acésta nu probéză o consciință turburată din causa unei crime, ci acésta e caracteristica femeei veacului de mijloc de a căuta o mângâere în fapte pióse, pe care nu o putea găsi în bărbat, care nu o pricepea. Ea domni timp de doĭ anĭ ca regentă, pentru fiul sĕu, care era minor și sciŭ a se face iubită de supușĭ sĕi.

(Va urma.)

Nou abonament la GAZETA TRANSILVANIEI

Cu 1 Iulie 1896 st. v.

s'a deschis nou abonament la care învităm pe toţi amicii şi sprijinitorii fóiei nóstre.

Preţul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:

pe un an	12 fl.
pe şése luni	6 fl.
pe trei luni	3 fl.

Pentru România şi străinătate:

pe un an	40 franci
pe şése luni	20 „
pe trei luni	10 „

Abonamente la numerele cu data de Duminecă:

Pentru Austro-Ungaria:

pe un an	2 fl.
pe şése luni	1 fl.

Pentru România şi străinătate:

pe un an	8 franci
pe şése luni	4 „

Abonarea se póte face mai uşor prin **mandate postale.**

Administraţiunea
„Gazetei Transilvaniei".

Cursul la bursa din Viena.

Din 28 Iulie 1896.

Renta ung. de aur 4%	122.50
Renta de coróne ung. 4% . . .	99.45
Impr. căil. fer. ung. in aur 4½% .	124.80
Impr. căil. fer. ung. in argint 4½%	100.75
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	122.—
Bonurĭ rurale ungare 4% . . .	97.35
Bonurĭ rurale croate-slavone. . .	97.50
Imprum. ung. cu premii	153.14
Losurĭ pentru reg. Tisei şi Segedin.	139.50
Renta de hârtie austr.	101.65
Renta de argint austr.	101.70
Renta de aur austr.	123.65
Losurĭ din 1860.	147.50
Acţii de ale Băncei austro-ungară.	977.—
Acţii de-ale Băncei ung. de credit.	387.—
Acţii de-ale Băncei austr. de credit.	359.25
Napoleondorĭ.	9.51
Mărcĭ imperiale germane . . .	58.70
London vista	119.70
Paris vista	47.60
Rente de coróne austr. 4%. . .	101.20
Note italiene.	44.40

Cursul pieţei Braşov.

Din 29 Iulie 1896.

Bancnote rom.	Cump.	9.46	Vênd.	9.49
Argint român.	Cump.	9.40	Vênd.	9.45
Napoleon-d'orĭ	Cump.	9.48	Vênd.	9.51
Galbenĭ	Cump.	5.60	Vênd.	5.65
Ruble rusescĭ	Cump.	126.½	Vênd.	—.—
Mărcĭ germane	Cump.	58.40	Vênd.	—.—
Lire turcescĭ	Cump.	10.60	Vênd.	—.—
Scris. fonc. Albina 5%		100.75	Vênd.	101.75

Nr. 11164—1896.

PUBLICAŢIUNE.

Se face cunoscut, cumcă pe temeiul ordinaţiunei ministeriului reg. ung. de finanţe din 22 Iulie a. c. Nr. 56275—1896 sau sistat pe timp nedeterminat pertractările asupra evaluărei pentru, pentru oraşul Braşov.

Braşov, 26 Iulie 1896.

Magistratul orăşenesc.

Nrul 11049—1896.

PUBLICAŢIUNE.

Cu tótă abundanţa apei contrase în apaductul orăşĕnesc, se simte totuşĭ lipsa de apă.

Spre acest scop se provócă toţĭ consumenţĭ de apă, că mai cu sémă în saisonul de vară, **sĕ se abţină de orĭ-ce risipă de apă**, de óre-ce în altfel de casurĭ pedepsirea astorfel de consumenţĭ se va dispune cu tótă asprimea.

Întîmplese risipa de apă parte prin lăsarea deschisă a pipei de apa instalată în case, parte prin curgerea fără vr'un scop a apei în canalurĭ, sau în urma relei intreţinerĭ a instalaţiunilor în case, sau în urma neconcesei stropirĭ a grădinilor, unde nu se află hydrometru, autoritatea va purcede cu cea mai mare stricteţă în contra celor vinovaţĭ.

Organele administraţiunei apaductului, cât şi acele ale poliţieĭ au căpătat mandatul, *ca sĕ controleze tóte instalaţiunile de apă din case, arĕtând orĭce inconvenient aflat.*

Se invită acei interesaţĭ, ca se dea autorităţii în acéstă direcţiune tot posibilul concurs, arătând astfel de inconveniente sĕu verbalminte, sĕu scripturistice oficiului orăşĕnesc economic (strada Porţii Nr. 63, etagiul al doilea).

În casul când chiar şi aceste disposiţiunĭ nu vor avé resultatul dorit, atuncĭ se va simţi acest magistrat în ultima linie silit, că pe temeiul statutului pentru apă se dispună pe timp nedeterminat închiderea apaductelor private. O disposiţiune decĭ, care în interesul general este de a se ocoli.

Braşov, 23 Iulie 1896.

1002,1—3 Magistratul orăşenesc.

Invitare.

Acţionarii Institutului de credit şi economii **„Parsimonia"** în Bran sunt învitaţĭ la **adunarea generală estra-ordinară pe 22 August a. c. st. n.**, la 2 óre p. m. în localul „Parsimoniei" în sensul §-lui 20 al Statutelor societăţei.

Obiectul principal de pertractare va fi: Constatarea şi verificarea subscrierilor la acţiele nouĕ şi alte curenţe.

Bran, 16 Iuliu 1896.

Presidiul:
I. Cav. de Puşcariu.

Tipografia A. Mureşianu, Braşov.